

Abstract

Financial crisis happened in Sweden in 1991, Mexico in 1995 and Thailand in 1997 had turned these three countries into trouble both economic and social aspects. What economists are so interested is what factors triggered these crises and how to rescue them. The research is aimed to make useful of comparative studies by looking into each country crisis in detail. What makes this research different from previous studies is that the research endeavors to use a new institutional economic framework to analyze three countries. The author finds that the causes of the crises in three countries are quite similar to the extent that the three states did not follow the Washington consensus strictly. Furthermore, the crises was aggravated by the fact that the new short term capital flow that became the new phenomenon made the banking crisis uncontrollable and exchange rate crisis followed. The three countries held the fixed exchange rate system which could hardly be managed effectively when the in flood of short term capital moved into three countries in a short period of time. What we can conclude from this study is that financial crisis is very difficult to prevent if the country is open her economy to the world market. One way to confront to this new phenomenon is to create a very good governance system both in banking and government sector which are most crucial in the long run to manage any vulnerability in the near future.

วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นใน สวีเดนในปี 1991 ในเม็กซิโก ในปี 1995 และในประเทศไทย ในปี 1997 นั้น ได้สร้างความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัสทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อทั้งสามประเทศ นักเศรษฐศาสตร์นั้นสนใจว่าอะไรคือสาเหตุที่นำไปสู่วิกฤตและจะแก้ไขอย่างไร งานวิจัยชิ้นนี้มีเป้าหมายเพื่อใช้ประโยชน์จากการศึกษาเปรียบเทียบของทั้งสามประเทศ โดยใช้กรอบของเศรษฐศาสตร์สถาบันแบบใหม่เป็นกรอบในการวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า แม้วิกฤตการณ์เศรษฐกิจของทั้งสามประเทศจะเกิดขึ้นในเวลาที่แตกต่างกัน แต่สาเหตุของการเกิดวิกฤตการณ์นั้นกลับคล้ายคลึงกันอย่างยิ่ง โดยเฉพาะ เมื่อทั้งสามประเทศดำเนินนโยบายเศรษฐกิจตามฉันทานุมัติแห่งวอชิงตันอย่างไม่เคร่งครัด ดังนั้นเมื่อต้องเผชิญกับเงินทุนระยะสั้นที่ไหลบ่าเข้ามาจำนวนมากมหาศาล แต่เศรษฐกิจยังใช้อัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ ผลที่สุดก็ทำให้เกิดวิกฤตการณ์ธนาคารและวิกฤตการณ์ทางการเงินในที่สุดหนทางที่หลีกเลี่ยงไม่ให้อำนาจเผชิญกับวิกฤตเศรษฐกิจที่ดีที่สุดคือการสร้างธรรมาภิบาลทั้งในภาคธนาคารและในระดับรัฐ ซึ่งจะเป็เครื่องมือป้องกันวิกฤตการณ์ได้ดีที่สุดในระยะยาว